

Oikeustapauskokoelma

Asia C-191/15

**Verein für Konsumenteninformation
vastaan
Amazon EU Sàrl**

(Oberster Gerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Asetus (EY) N:o 864/2007 ja asetus (EY) N:o 593/2008 — Kuluttajansuoja — Direktiivi 93/13/ETY — Tietosuoja — Direktiivi 95/46/EY — Muissa jäsenvaltioissa asuvien kuluttajien kanssa tehdyt verkkomyntisopimukset — Kohtuuttomat sopimusehdot — Yleiset sopimusehdot, joihin sisältyy lainvalintalauseke sellaisen jäsenvaltion lain eduksi, jossa kyseisen yrityksen kotipaikka sijaitsee — Sovellettavan lain määrittäminen tällaisten yleisten sopimusehtojen kohtuuttomuuden arvioimiseksi kieltokanteen yhteydessä — Kuluttajien henkilötietojen käsittelyyn sovellettavan lain määrittäminen

Tiivistelmä – Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 28.7.2016

1. *Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Sopimusvelvoitteisiin sovellettava laki — Asetus N:o 593/2008 — Sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettava laki — Asetus N:o 864/2007 — Kieltokanne, jossa vaaditaan muissa jäsenvaltioissa kuin elinkeinonharjoittajan jäsenvaltiossa asuvien kuluttajien kanssa tehtyihin verkkomyntisopimuksiin sisältyvien väitetysti kohtuuttomien ehtojen käytön lopettamista — Sovellettava laki*

(Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o 864/2007 1 artiklan 3 kohta ja 6 artiklan 1 kohta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o 593/2008 1 artiklan 3 kohta ja 6 artiklan 2 kohta; Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/22; neuvoston direktiivin 93/13 8 artikla)

2. *Kuluttajansuoja — Kuluttajasopimusten kohtuuttomat ehdot — Direktiivi 93/13 — 3 artiklassa tarkoitettu kohtuuton sopimusehto — Käsite — Verkkomyntisopimuksen ehto, joka on laadittu siten, että sillä johdetaan kuluttajaa harhaan sovellettavan lain osalta, kuuluu tämän käsitteen alaan — Kohtuuttomuuden arviointi kansallisessa tuomioistuimessa — Arviointiperusteet*

(Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o 593/2008 6 artiklan 2 kohta; neuvoston direktiivin 93/13 3 artiklan 1 kohta)

3. *Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen — Yksilöiden suojelu henkilötietojen käsittelyssä — Direktiivi 95/46 — Sovellettava kansallinen laki — Tiettyyn jäsenvaltioon toimintansa suuntaavan sähköistä kaupankäyntiä harjoittavan yrityksen suorittama käsittely — Kyseisen jäsenvaltion lain soveltaminen — Edellytys*

(Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46 4 artiklan 1 kohdan a alakohta)

1. Sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista annettua asetusta N:o 593/2008 (Rooma I) ja sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavasta laista asetusta N:o 864/2007 (Rooma II) on tulkittava siten, että kuluttajien etujen suojaamista tarkoittavista kieltokanteista annetussa direktiivissä 2009/22 tarkoitettuun kieltokanteeseen, joka koskee tiettyyn jäsenvaltioon sijoittautuneen yrityksen, joka tekee sähköisessä kaupankäynnissä sopimuksia muissa jäsenvaltioissa – ja erityisesti tuomioistuinvaltiossa – asuvien kuluttajien kanssa, käyttämiä väitetysti lainvastaisia sopimusehtoja, sovellettava laki on määritettävä Rooma II -asetuksen 6 artiklan 1 kohdan mukaan, kun taas tietyn sopimusehdon arviointiin sovellettava laki on aina määritettävä Rooma I -asetuksen nojalla, olipa kyse yksittäistapausta koskevasta kanteesta tai ryhmäkanteesta, sanotun rajoittamatta kyseisten asetusten 1 artiklan 3 kohdan soveltamista.

Tietyn sopimusehdon kohtuuttomuuden arvioinnista kieltokanteen yhteydessä Rooma I -asetuksen 6 artiklan 2 kohdasta kuitenkin ilmenee, että sovellettavan lain valinnalla ei ole vaikutusta niiden kuluttajien, joiden etuja tällä kanteella suojataan, asuinmaan lainsäädännössä säädettyjen pakottavien säännösten soveltamiseen. Näihin säännöksiin voi kuulua kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista annetun direktiivin 93/13 täytäntöönpanosäännöksiä sikäli kuin niissä varmistetaan kyseisen direktiivin 8 artiklan mukaisesti kuluttajalle suojan korkeampi taso.

(ks. 59 ja 60 kohta sekä tuomiolauselman 1 kohta)

2. Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista annetun direktiivin 93/13 3 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että elinkeinonharjoittajan yleisiin sopimusehtoihin sisältyvä ehto, josta ei ole neuvoteltu erikseen ja jonka mukaan kuluttajan kanssa sähköisessä kaupankäynnissä tehtyyn sopimukseen sovelletaan sen jäsenvaltion lakia, jossa tällä elinkeinonharjoittajalla on kotipaikka, on kohtuuton, jos sillä johdetaan kuluttajaa harhaan antamalla hänelle vaikutelma, jonka mukaan sopimukseen sovelletaan ainoastaan kyseisen jäsenvaltion lakia, ilmoittamatta hänelle siitä, että hänellä on sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista annetun asetuksen N:o 593/2008 (Rooma I) 6 artiklan 2 kohdan nojalla oikeus vedota myös hänelle sellaisen lain pakottavin säännöksin annettuun suojaan, jota olisi tämän ehdon puuttuessa sovellettu, mikä kansallisen tuomioistuimen on tarkistettava kaikkien asian kannalta merkityksellisten olosuhteiden perusteella.

(ks. 71 kohta ja tuomiolauselman 2 kohta)

3. Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta annetun direktiivin 95/46 4 artiklan 1 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että henkilötietojen käsittelyyn, jonka suorittaa sähköistä kaupankäyntiä harjoittava yritys, sovelletaan sen jäsenvaltion lakia, johon tämän yritys suuntaa toimintaansa, mikäli tämä yritys käsittelee kyseisiä tietoja tässä jäsenvaltiossa sijaitsevan toimipaikkansa toiminnan yhteydessä. Kansallisen tuomioistuimen tehtävä on arvioida, onko asia näin.

Vaikka se, että tietojen käsittelystä vastaavalla yrityksellä ei ole tytäryhtiötä tai sivuliikettä tiettyssä jäsenvaltiossa, ei estä sitä, että sillä voi olla siellä direktiivin 95/46 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu toimipaikka, tällaista toimipaikkaa ei voi voida katsoa olevan olemassa pelkästään sillä perusteella, että kyseiset internetsivustot olivat tässä jäsenvaltiossa saatavilla. On ennemminkin arvioitava sekä toimipaikan kiinteää luonnetta että taloudellisen toiminnan tosiasiallista harjoittamista kyseisessä jäsenvaltiossa.

(ks. 76, 77 ja 81 kohta sekä tuomiolauselman 3 kohta)